

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **I. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Žižkou, LL. M.,
sídlem Sedláčkova 209/16, Plzeň,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-5988-8/ZR-2022 ze dne 5. 8. 2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-5988-8/ZR-2022 ze dne 5. 8. 2022 zrušil platnost zaměstnanecké karty žalobce podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Zároveň žalobci stanovil lhůtu 60 dnů ode dne právní moci daného rozhodnutí k vycestování z území

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

České republiky.

II. Řízení před soudem

2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že na Ukrajině byl vyhlášen válečný stav a byla tam velmi nepříznivá bezpečnostní situace. Napadené rozhodnutí tak bylo v rozporu s § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobce se obával, že v případě navrácení do jeho domovské země by mu hrozilo skutečné nebezpečí, a to i s ohledem na varování Ministerstva zahraničí před cestami na Ukrajinu. Žalovaný porušil princip *non-refoulement*, když rozhodl o správním vyhoštění žalobce, ačkoliv si byl vědom válečného konfliktu na Ukrajině. Argumentaci žalovaného, že některé oblasti Ukrajiny se jeví jako bezpečné, a proto žalobcovo vycestování nebylo nemožné, považoval s ohledem na s čl. 3 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení za nepatřičnou. V řízení o správním vyhoštění žalobce měly výše uvedené mezinárodní úmluvy aplikační přednost před vnitrostátním právem. Závěrem žalobce podotkl, že došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, neboť na jeho finanční a osobní pomoci bylo v České republice závislých více osob, což doložil čestnými prohlášeními.
3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. V případě žalobce se nejednalo o správní vyhoštění. Zákonná ustanovení, na která žalobce odkazoval, se na něj nevztahovaly, neboť mu nebyl přiznán status uprchlíka, či pronásledované osoby. Aplikační přednost mezinárodních úmluv s ohledem na to, že se mělo dle žalobce jednat o řízení o správním vyhoštění, považoval za zcela bezvýznamnou. Za skutečné nebezpečí se považuje navrácení do domovské země, kde by byl dotyčný mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu. Nic z toho žalobce v rámci správního řízení více nerozvedl, ani neuvedl žádné konkrétní důvody. Případný zásah do soukromého a rodinného života si žalobce primárně způsobil sám svým protiprávním jednáním. Žalovanému nepřislušelo, aby se zabýval dopadem napadaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, nadto ani sám žalobce žádné relevantní důvody neposkytnul. Žalovaný nedospěl k závěru, že by na jeho pobytovém titulu byl někdo závislý. Žalobci nebyl napadeným rozhodnutím zakázán pobyt v ČR, mohl zde požádat o jiný pobytový titul, či schengenské pracovní vízum. Žalovaný si byl vědom válečného konfliktu na Ukrajině, ten však bez dalšího neznamenal, že by žalobci zaměstnaneckou kartu nemohl zrušit, když k tomu měl zákonné důvody.

III. Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná.
5. Vzhledem k argumentaci žalobce je třeba zdůraznit, jaké rozhodnutí je předmětem přezkumu: je jím rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (v kombinaci s uložením lhůty k vycestování). Většina argumentace žalobce se s tímto předmětem řízení míjí, zejména pokud žalobce vychází z toho, že byl vyhoštěn. Zároveň žalobce nezpochybnil, že byly splněny podmínky pro zrušení zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spoj. s 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Nebylo tedy zpochybněno, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Za toho stavu se soud mohl věcně zabývat toliko tím, zda rozhodnutí není nepřiměřené vůči jeho rodinnému nebo soukromému životu.

Námítky vůči navrácení na Ukrajinu

6. Žalobci nebyla uložena povinnost vrátit se na území Ukrajiny. Podle výroku II Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

napadeného rozhodnutí byla žalobci uložena lhůta k vycestování z České republiky. Je tedy zřejmé, odkud má žalobce odejít, nikoliv kam musí přijít. Je tedy na žalobci, kam vycestuje, popřípadě zda si pobyt na území ČR zařídí jiným způsobem (srov. obdobné závěry rozsudku NSS č. j. 3 Azs 235/2022-27 ze dne 18. 11. 2022).

7. Z toho pohledu tedy nemůže napadeným rozhodnutím dojít k porušení zásady *non-refoulement*; žalobce není navrácen na území země, ve které mu hrozí nebezpečí vážné újmy. Za toho stavu nebylo třeba aby, se soud podrobněji zabýval osobním aplikačním rozsahem mezinárodních úmluv, jichž se žalobce dovolával. Jen obecně tedy připomíná, že uplatnění čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků by bylo možné, pokud by žalobce byl uprchlíkem ve smyslu čl. 1 A této úmluvy ve znění čl. I odst. 2 Newyorského protokolu (č. 208/1993 Sb.). Bojové operace na území Ukrajiny, porušování mezinárodního humanitárního práva, kogentních pravidel obecného mezinárodního práva či mezinárodního práva lidských práv ze strany ozbrojených sil Ruské federace nečiní z žalobce bez dalšího uprchlíka v právním smyslu.

Rodinný a soukromý život žalobce

8. Namítal-li žalobce nepřiměřenost napadeného ve vztahu ke svému rodinnému a soukromému životu, nelze mu přisvědčit. Žalovaný se vypořádal s přiměřeností svého rozhodnutí způsobem odpovídajícím tomu, co v řízení vyšlo najevo.
9. Pro posouzení přiměřenosti jsou podstatná dvě hlediska: (1) do jaké míry musel sám žalovaný posuzovat přiměřenost svého rozhodnutí a (2) ve vztahu k čemu se přiměřenost posuzuje.
10. V případě zrušení zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spoj. s § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. pro pravomocné odsouzení cizince za spáchání úmyslného trestného činu, ze zákona o pobytu cizinců explicitně nevyplývá povinnost správních orgánů posuzovat přiměřenost dopadů takových rozhodnutí (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Azs 183/2020-33 ze dne 31. 3. 2022).
11. Správní orgán je proto povinen zohlednit přiměřenost takovýchto dopadů pouze ke konkrétní námitce účastníka řízení. Je přitom úkolem cizince, aby v řízení tvrdil skutečnosti o svých osobních či rodinných vazbách, které mohou být rozhodnutím dotčeny, neboť se jedná o jeho soukromou až intimní sféru – pokud tak neučiní, správní orgány vycházejí z podkladů obsažených ve správním spisu. K tomu např. rozsudky NSS č. j. 6 Azs 96/2015-30 ze dne 25. 8. 2015, č. j. 5 Azs 47/2016-57 ze dne 31. 5. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30 ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 310/2019-32 ze dne 12. 12. 2019, č. j. 2 Azs 144/2020-33 ze dne 23. 7. 2020, č. j. 6 Azs 321/2020-41 ze dne 27. 1. 2021, č. j. 8 Azs 161/2020-42 ze dne 10. 11. 2021).
12. Tyto námitky žalobce uplatnil tvrzením, že je na něm osobně i finančně závislá jeho družka i její syn. Dále je na něm závislá také jeho teta, která z důvodu diabetes a poranění paže potřebuje pomoc žalobce.
13. Obecně je třeba vycházet z toho, že dopady rozhodnutí je nutno posuzovat optikou soustředěnou právě na to, *jaký dopad pro rodinný a soukromý život cizince bude mít to, že mu byla zrušena právě platnost zaměstnanecké karty*, a to ve vztahu k zájmu státu a společnosti na tom, aby se na území ČR na základě *tohoto konkrétního pobytového titulu* nezdržovali cizinci, kteří byli odsouzeni za úmyslné trestné činy a představují tak potenciální hrozbu pro společnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. S těmito okolnostmi se žalovaný dostatečně vypořádal str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Družka žalobce přicestovala do ČR na konci května 2022, bezprostředně po právní moci odsuzujícího rozsudku, a řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty bylo zahájeno v červnu 2022. Prokazatelné společné soužití tedy probíhalo v době, kdy byl pobyt žalobce na území České republiky nejistý: nejen navazoval na odsouzení pro úmyslný trestný čin, ale také po většinu této doby žalovaný vedl řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Není tedy zřejmé, v čem by konkrétně měly spočívat vzájemné vztahy mezi žalobcem a jeho družkou (a jejím synem), které by za tak krátkou dobu převažovaly zájem České republiky na ochraně společnosti. K tomu soud jen připomíná, že žalobce byl odsouzen podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku – řízení pod vlivem návykové látky není bagatelní, kavalérský delikt. Stejně tak se žalovaný dostatečně vypořádal s tím, že teta žalobce nutně nepotřebuje jeho osobní pomoc. Zajištění výpomoci tak lze zařídit v době, kterou má žalobce určenou k vycestování z území státu.
15. Celkově tedy není zřejmé, co mimořádného v soukromém či rodinném životě žalobce nezbytně odůvodňuje ponechání platnosti *zaměstnanecké karty*. Za toho stavu není zrušení její platnosti nepřiměřené. Úvahy žalovaného jsou tedy po právu.
16. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že přiměřenost zrušení platnosti zaměstnanecké karty je třeba posuzovat ve vztahu k možnému odloučení od jeho blízkých. Toto odloučení totiž není bezprostředním následkem napadeného rozhodnutí.
17. V rozsudku č. j. 8 Azs 303/2019-49 ze dne 27. 10. 2021, č. 4281/2022 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dovodil, že samotné rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu, stanovení lhůty k vycestování a udělení výjezdního příkazu v kombinaci se zákonným příkazem vycestovat ve stanovené lhůtě z území státu nepředstavují „*nucené vycestování*“. Výjezdní příkaz totiž opravňuje cizince přechodně pobývat na území ČR po stanovenou dobu, přičemž tento pobyt má směřovat zejména k provedení neodkladných záležitostí a případnému následnému vycestování. Stanovení lhůty k opuštění území státu tak podle Nejvyššího správního soudu *není přímým zásahem do práv cizince či osob s ním žijících spočívajícím v jeho (jejich) nuceném vycestování z území ČR*. Z takového rozhodnutí lze „pouze“ dovodit, že pokud cizinec ve stanovené době nevycestuje a zároveň si svůj pobytový režim neupraví jinak, bude na území ČR pobývat nelegálně. Tento právní náhled potvrdil i v nedávném rozsudku č. j. 7 Azs 269/2022-27 ze dne 8. 10. 2022.
18. Soud si je vědom toho, že tyto závěry Nejvyššího správního soudu se týkaly stanovení lhůty podle § 87f odst. 4 zákona o pobytu cizinců, ten je však formulován prakticky stejně jako v nynější věci uplatněný § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Proto se na nynější věc mohou bez dalšího uplatnit. Soud proto vyšel z těchto závěrů, od kterých v poměrech souzeného případu nemá důležitý důvod se odchýlovat. Jejich pohledem nehrozí žalobci žádná přímá újma způsobená právními následky napadeného rozhodnutí, neboť jeho přímý následkem není nutnost vycestování z území ČR. Nehrozí-li přímo v důsledku napadeného rozhodnutí žalobcovo vycestování, pak mu přímo nehrozí ani odloučení od družky, jejího syna či tety.
19. K možné protinámitce, že závěry rozsudků č. j. 8 Azs 303/2019-49 a č. j. 7 Azs 269/2022-27 dopadají pouze na specifické případy cizinců-rodinných příslušníků nezletilých občanů ČR, krajský soud konstatuje, že tomu tak není, protože tak své závěry Nejvyšší správní soud zjevně neformuloval. Své úvahy tyto rozsudky staví nikoliv na statusových právech osob žijících spolu s cizincem, ale zřetelně na povaze rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu, povaze lhůty k vycestování a povaze výjezdního příkazu (srov. odst. 15 a 16

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozsudku č. j. 8 Azs 303/2019-49, odst. 25 a 26 rozsudku č. j. 7 Azs 269/2022-27). Povaha těchto institutů zůstává stejná bez ohledu na to, ke komu má žalobce vztah. Takový vztah může mít případně vliv na postavení cizince, pokud se následně pokusí získat jiné pobytové oprávnění poté, co mu bylo stávající pobytové oprávnění zrušeno. Nikoliv však na povahu rozhodnutí o zrušení tohoto oprávnění.

IV. Závěr

20. Veden výše uvedenými úvahami dospěl soud k závěru, že žalovaný posoudil rozhodné právní otázky správně. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. listopadu 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu